HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ame ullicationem. fodere ñ ualeo. mendi
care erubesco. Scio quid faciam. ut q̃ndo
m̃ sublata fuerit dispensatio. recipiant me
in domos suas. Vocauit singlos debitores
dñi sui. ⁊ dixit primo. Q̃ntum debes dño
meo. Qui dixit. Centum cados olei. Ait
illi. Tolle cautionem tuam. ⁊ sede cito scribe
q̃inquaginta. Deinde alium locat̃ ē. Tu
aut q̃ntum debes. Ille aut respondit.
Centũ choros tritici. Dicit illi. Tolle cau
tionem tuã. ⁊ scribe octoginta. Et lauda
uit dñs ullicum seu dispensatorē iniqui
tatis. qd̃ prudenter fecerit. quia filii huius
seli prudentiores sunt filiis lucis in gnã
tione sua. Et ego uob dico. Facite uob
amicos de iniquo mammona. ut q̃ndo de
fecerit recipiant uos in ętna tabnaclã.
Qui fidelis est in paruo. ⁊ in multis fidelis
est. ⁊ qui in minimo iniquus est. ⁊ in mul
tis iniquus erit. Si g̃ in iniquo mãmona
fideles ñ fuisti. qd̃ urũ ē quis dabit uob.
Hemo urũ potest duob dñis seruire. Aut
enim unum odio habebit ⁊ alt̃m dilig̃. aut
unũ audiet. ⁊ alt̃m contempnet. Non po
testis do seruire ę mãmonę. Audiebant
aut hęc omia pharisei qui erant auari
⁊ subsannabant illum. Totũ parabole
ist rectum posui. ut nobis intelligentiã alu
unde queram. ⁊ in parabla certas nitam
inuenire psonas. Sz intpretem eam q̃si
parabolam. hoc ē similitudinē. Que
abeo uocat̃ qd̃ altum baraba merpra. hoc
ē assimilat̃. ⁊ quasi umbrã, p̃ initium ueri
tatis ē. Si g̃ dispensator iniquus mam
mone, uoce dñi laudat̃. qd̃ de re iniqua
sibi iusticiã ꝓparauit. ⁊ passus dispendia
dñs laudat dispensatoris prudentiam. q̃d
aduersus dñm quidē fraudulent̃. sz ꝓ se pru
dent egerit. ⁊ q̃ntomagis. tpe qui nullum
dampnũ sustinere pot. ⁊ pius ē ad clemen
tiam, laudabit discipulos suos. si in eos qui
credti sunt sibi mis̃des fuerit. Denuo
p̃ parabolã intulit. Et ego dico uob. facite
uob amicos de iniquo mãmona. Iniquus
aut mãmona, ñ hebreo sz syro lingua.
duitię nuncupant̃. qd̃ de iniquitate col
lecte sint. Si g̃ iniquitas bene dispensata
iusticiam uertit̃. ⁊ q̃ntomag̃ sermo dui
ni in quo nulla ē iniquitas. qui aplis credit̃
ē. si bene fuerit dispensat̃. dispensatores
suos leuabit incertum. Quãobrem sequit̃.
Qui fidelis ē in minimo. hoc ē in carnalib
⁊ in multis fidelis erit. hoc ē in spualibus.
Qui aut in paruo iniquus ē, ut ñ det frib
adiuendũ. qd̃ acto pomib est datũ. ut
⁊ in spuali pecunia diuidenda iniq erit.
si ñ p necessitate. sz ꝓ psonis doctrinã dñi
diuidat. Si in aut inquit carnales diui
tias quę labunt̃ ñ bene dispensatis. ue
ras ętnasq; diuitias doctrinę di quis cre
det uob. Et si in his quę aliena sunt
infideles fuisti. ⁊ alienũ aut a nob est
omē qd̃ scli est. ⁊ ea quę ura sunt. ⁊ ꝓ
homini deputata. q̃s uob credere poterit.
Unde corripit auariciã. ⁊ dic eũ qui amat
pecuniã, dñm amare ñ posse. Igit ⁊ aplis
si uelint amare dñm. ē pecunias con
tempnendas p̃cipit̃. Unde ⁊ scribę a
pharisei qui erant auari, ad úsium se dic
tam intelligentes parabolam, subsanna
bant eam. carnalia incerta ⁊ p̃sentia.
spualib ac futuris q̃si incertis ꝓponen